ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

17 EYLÜL 1998 PERŞEMBE • SAYI: 60 • FİYATI: 100.000 TL

TÜRKİYE'Yİ TEMİZ TUT, ÇÖLÜNÜ KORU!

İstanbul yeşilliğe hasret bir kent. Bu "beton metropolün" sınırlı ormanları cayır cayır yakılıyor. Bu müthiş alçaklığın faili meçhul. Ciğerimizi yakan sabotaja kamuoyunun ve medyanın gösterdiği tepki de olumlu. Fakat insan düşünüyor: Kamu arazileri holdinglere bedelsiz sunulurken, Atatürk Orman Çiftliği yağmalanırken, doğanın en güzel alanlarına santraller yapılırken bu tepki niçin gösterilmez?.. Failler ortada olduğu için mi?..

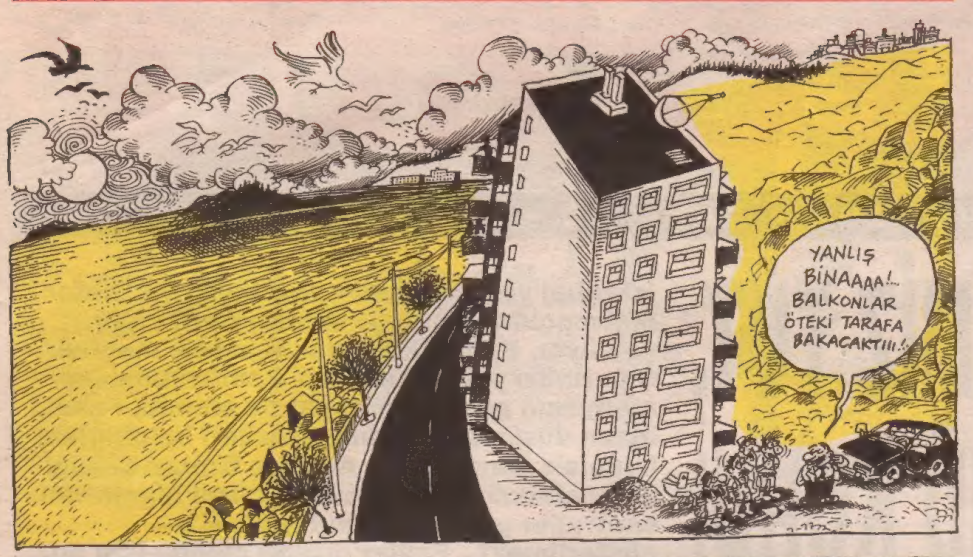

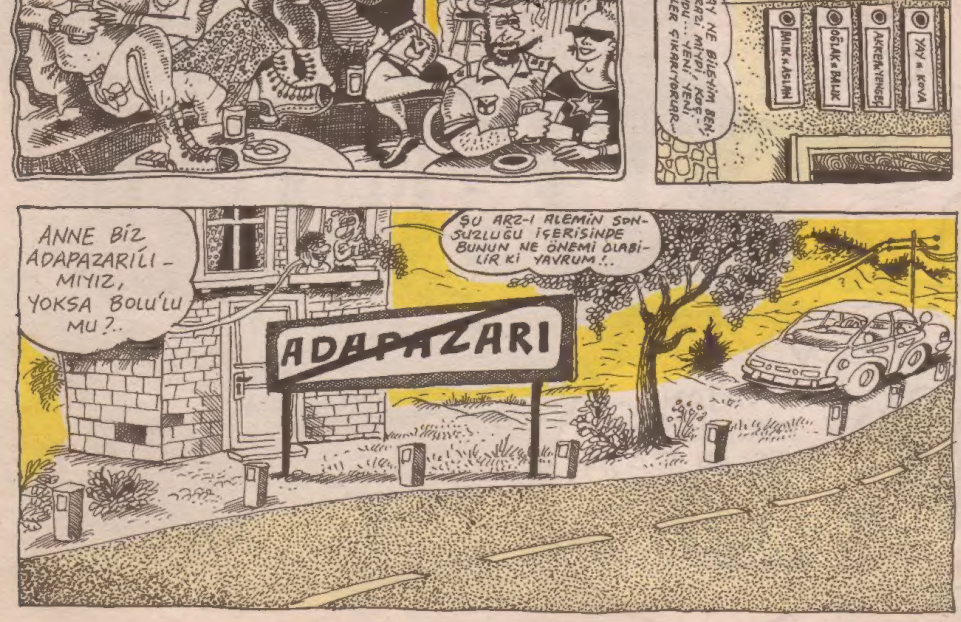

FERHAN ŞENSOY

FİGÜRAN

Bay Y. R. yıllardır filimlerde figürasyon yapıyor, konuşmayan roller oynuyordu. Oradan aldığı para zaman zaman yol parasını bile karşılamıyordu. O parayı da bin taksite bölüp, çar ve çur edip ödüyorlardı. Ödenmediği de olabiliyordu. Olsun, Y. R. figüranlığı para için yapmıyordu. Üstelik bu işi hiç para almadan yapmak isteyen insanların haddi hesabı yoktu. Bir sokakta filim çevrilirken seti çevreleyen kalabalık, bir an olsun, biz de görünelim diye çırpınır. Yönetmen birine yoldan geçen adam rolü verse, o tipin yürüyüşü değişir. Bizde herkes meraklıdır filimde oynamaya. Herkes doğuştan oyuncudur zaten.

Bu kadar meraklısı olan piyasada çok seçici olmamak gerek. Bu yüzden kaprisli bir figüran değildi Y. R. Ne denilirse canla başla yapar, para konusunda hiçbir şey sormaz, ne verilirse teşekkür eder, verilmezse çok üstelemezdi. Bu yüzden sık sık işe çağrılıyor, neredeyse her filimde bir iki plan oynuyordu.

Son filminde birdenbire konuşmalı bir rol verdiler Y. R.'ye. Çok heyecanlandı. O sahnede bir konuşması olacağını o sabah sette öğrendi. Zor bir laf değildi, filmin esas çocuğu Y. R.'nin yanına gelip bir şey söyleyecek, Y. R. de, iki elini yana açarak, başını sağa sola çevirerek, ona:

–Cık cık cık!

diyecekti. Söylenmeyecek bir şey değil ve fakat nasıl söylemeli? Elli türlü söylenebilir. Y. R. o sahne çekilene kadar sürekli *"cık cık cık"* yaparak hazırlandı sette. O sahnenin çekimine sıra geldi. Y. R. geldi ve rolünü çok güzel yaptı. İlk çekim çok beğenildi, tekrar çekimine gerek görmedi yönetmen. Y. R. iş çıkışı dublajın ne zaman yapılacağını sordu. Asistanlardan biri dublaj için kendisine gerek olmadığını bildirdi, Y. R. sinirlendi:

–Beni başkası mı konuşacak yani?

Asistan ona sözünün çok önemli olmadığını, bunu dublaj sırasında orada bulunan herhangi birinin yapabileceğini anlattıysa da, Y.R. ısrarla dublajı kendisinin yapmak istediğini ve bunun için ayrı bir ücret talep etmeyeceğini belirtti. Asistan onu başından savdı. Y.R. işin peşini bırakmadı, film şirketini her gün arayarak dublaj gününü öğrendi, adresi aldı, söylenen saatten bir saat erken oraya gitti ve koridorda *"cık cık cık"* çalışmalarına başladı. Fakat sesi kısıktı. O sabah kaltığında sesi hiç çıkmıyor gibiydi, sonra sonra açıldı. Sırası geldiğinde o odaya girdi, mikrofonun başına geçti, önündeki televizyon ekranına bakar oldu. Bir iki ilgisiz sahneden sonra, kendini gördü ekranda, ilk kez böyle yakın planda görünüyordu filmde, kendini hayran hayran bakarken, plan değişti. Tam o kendine hayranlığı sırasında söylemesi gerekiyordu *"cık cık cık"*ı. Kaçırmıştı. Baştan alındı. Daha sonra tekrar tekrar baştan alındı, Y. R. bir türlü sözü yerine oturtamıyordu.

–Boş bir banda sizden, birkaç tane "cık cık cık" *alalım!*

dediler. Y. R. arka arkaya değişik biçimlerde söyledi sözünü. Teşekkür edip yol ettiler.

Y. R. filmin televizyonda yayınlandığı gece kendisinin *"cık cık cık"* dediği planın filmde olmadığını gördü. Esas çocuk ona bir şeyler söylüyor, Y. R. ona yanıt veremeden değişiyordu plan. Çok sinirlendi Y. R. ve:

- Cık cık cık!

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 60
17 Eylül 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

▶ DİNOZOR'UN SON DAKİKA HABERİ:

Ormanları yakan arazi mafyası, güvenlik güçleri tarafından yakalandı!..

▶ ABD Başkanı Clinton, seks maceralarıyla sarsılan imajını, kamuoyundan özür üstüne özür dileyerek düzeltmeye çalışıyor!..

DİNOZOR'DA BARIŞ

Abdullah GÜL'ü seven, türban yalanına katlanır!

••••••

İş gece haberlerinde soytarılığa gelince Star'da HAKAN sular duruyor!

••••••

İkitelli, medya maymunlarında n ve üç maymunlardan geçilmiyor!

••••••

Clinton'ın çapkınlıkları tüm "çıplaklığıyla" ortada!

BARIŞ ERTÜRK

▶ Geleneksel "Çelişkili Yeşil Açıklamaları"nın binbeşyüzüncüsü yapıldı!..

▶ 12 Eylül'ün "esas oğlanı" Kenan Evren, darbenin 18. yıldönümünde sol bacağındaki tıkanma nedeniyle hastaneye kaldırıldı!..

▶ "Gladio" konulu kitaba yazdığı önsözden dolayı 20 ay hapis cezası alan yazar Emin Karaca'nın cezası Yargıtay tarafından onandı.

AZ SONRA!..

İstanbul'daki orman yangınlarını piknik magandalarının çıkardığı anlaşıldı! Ormanda sağa sola rastgele ateş etmeyi alışkanlık haline getiren ve bu yüzden ölümlere yol açan magandaların, durumu iyice abartarak orman içinde lav silahı kullandıkları ortaya çıktı! Lav silahıyla yakalanan bir maganda, "Çoh zevhli, gendimi alemiyörüm" dedi!

AZ SONRA!..

Başbakan Yılmaz, "Baykal'ın beni azat etme yetkisi yok" dedi! Yılmaz şöyle konuştu: "Baykal, seçim konusunda beni azat edeceğini söylemiş. Ben onun kölesi değilim, o beni azat edemez. Haa, MGK beni azat ederse, tamam o zaman. Beni buraya o oturttu, azat ederse bişey diyemem!"

AZ SONRA!..

Şok boşanma, mucize evlilik! Son günlerde dinci kesime yönelen Tansu Çiller, Özer Çiller'den ayrılarak Yaşar Nuri Öztük'le evlendi! Yaşar Nuri Çiller, "Tansu Hanım hızla dinimizi öğreniyor, şimdiden imanın iki şartını ezberledi" dedi!

AZ SONRA!..

Clinton imaj tazeliyor! Seks skandalı yüzünden Amerikan halkından özür dileyen Clinton, bir üniversitenin düzenlediği panele katılarak, gençlere, "Cinsellikte ağız ve diş sağlığı" konusunda birikimlerini aktardı!

AZ SONRA!..

Tekerlemeye yasak! Komünizmin yükselişe geçtiği Rusya'daki Duma parlamentosunu anımsattığı gerekçesiyle, "Portakalı soydum / Başucuma koydum / Ben bir yalan uydurdum / Duma duma dum" şeklindeki tekerlemenin söylenmesi yasaklandı! Tekerleme ancak, "duma duma dum" yerine, "hıma hıma hım" denilerek söylenebilecek!

AZ SONRA!..

Sponsorluk kurumu sanatçı isimlerini de değiştirdi! İsmi değişen sanatçılar şöyle: İbrahim Westinghause Erkal, Nike Hakan Taşıyan, Ebru Philips Gündeş, Küçük Twingo İbo, Soner Sinangil Arıca!

AZ SONRA!..

İstanbulspor'un Beşiktaş İnönü Stadı'na dadanmasından sonra, bu kez de Cem Uzan, federasyondan istediği zaman Süleyman Seba'nın evinde yatılı kalabilme hakkı istedi! Federasyon isteğe sıcak bakıyor!

AZ SONRA!..

Son anda aldığımız bir habere göre...

Yeni bir öğrenim yılı açılırken...

METİN HAKYERİ e-mail: hakyeri@yahoo.com

–Değerli veliler, pek saygıdeğer öğretmen arkadaşlarım, sevgili öğrenciler. Yapraklar sarardı, artık güneş daha bir erken batıyor ufuktan bu hüzünlü eylül akşamlarında... Yani yeni bir öğretim yılını daha idrak ediyoruz bu ortam içinde. İçinizde pır pır eden ilim irfan aşkı...

–Oğlum bu müdür edebiyatçıydı değil mi? Acayip çekiyo nutku haaa...

–Heee!.. Çok romantiktir çooook. Konuşma metnine klip yap Kral Teve'ye ver. Yalnız görünüşe aldanma sakın... Bak başladı işte...

–Şişşşşt oğlum dinle burayı, dinle burayıııı.. Bak hâlâ... Bak hâlâ... Kaşınma!.. Bu öğretim yılında her zamankinden daha iyi hazırlanmış olarak... Kaşınmaaaaa! Sana diyorum sana... Beşinci sıranın sağdan 6, 7, 8, 9, 10. sırasındaki hergeleeee.

–Lan Şakir, kaşınmasana oğlum, sana dedi hergele diye. Yiycen şimdi tokadı ha... Sen bu müdürün paparasını yemedin herhalde? Konuşmasındaki romantizme kanıp yakma kendini... Hayır bişi değil, bizi de yakcan durup dururken... Sararan yapraklar deyip gözünü morartır anlamazsın valla...

–Oğlum saatlerdir ayakta bekliyoruz bunaldım ya... Ne yapayım? Konuştukça konuşuyo. Her sene aynı şeyler ya... Hayret bişi be abi... Kaşıntı tutuyo ne yapayım... Hem ona ne ki!.. Ben kendi kıçımın çatalını kaşıyom onunkini kaşımıyom ki...

–Sen daha dur oğlum... Her pazartesi sabahı çekcen bu eziyeti... Daha yolun başındasın... Çok kaşıycan kıçının çatalını, çok işitcen hergele iltifatını...

–Her zamankinden daha çok çalışıp, derslerinde başarılı, örnek bir talebe olmanın... Ne diyorum ben, kime diyorum ben!.. Dinle burayı, uyuz eşek... Yani okulun ilk gününden insanı çileden çıkarıyorsunuz ha. Esneme, esnemeeee!...

–Esneme kız Ayfer. Akşam gene MTV'ye takıldın di mi sabaha kadar. Ay biz de çet yaptık ablamla ay ar si'de... Oğlanları deli ettik kız, acayip bi hot çet'ti ama.

–Ay yok kız yaza veda partisi vardı. Sabahladık valla nerdeyse...

–... Şunu aklınızdan hiçbir zaman çıkarmayın ki sizin -konuşma, dinle burayı- göstereceğiniz başarı sadece sizin istikbaliniz için değil ve fakat -kaşınma- bizatihi içinde bulunduğunuz cemiyetin de -dik dur- müreffeh ve muasır yaşaması için elzemdir -esneme-...

–Lan Cevdet, Cevdet şişt... Bi osurma dediği kaldı ha...

–Hihohoho haaaa... Güldürme olm ya. Ben senin gibi fren yapıp duramıyom ki... Pasa gülüyom ya. Yakalancaz şimdi...

–... Bu müreffeh cemiyetin.. gülme gülmeeeee.. ni diyordum -gülme kikir kikir- ... Ne dediğimi de unutturdunuz, saygısız insan dinle burayı... Bu müreffeh cemiyetin istikbalinde -çıtlatma parmağını- sizin de bir payınız olmasını istiyorsanız -devirme kaşlarını- daha çok çalışacaksınız. Mezun olup -gülme- bu sıralardan ayrılırken.. -lüzumsuz soluma- cemiyete faydalı -yutkunma- birer insan olarak -terleme-...

–Bu eğitim öğretim yılı da bu zihniyetteki hocaların sayesinde eziyet şeklinde geçecek gibi görünüyo valla...

–İçinden küfür etmeeeee!..

SERKAN ALPAY

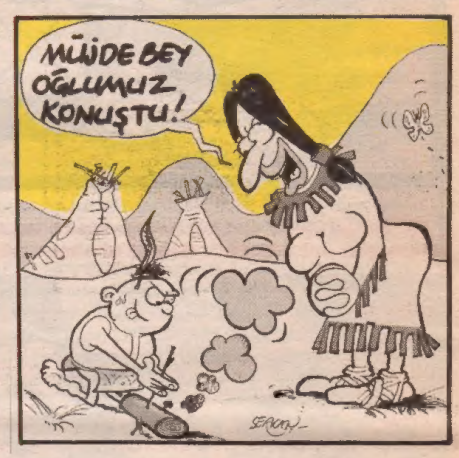

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

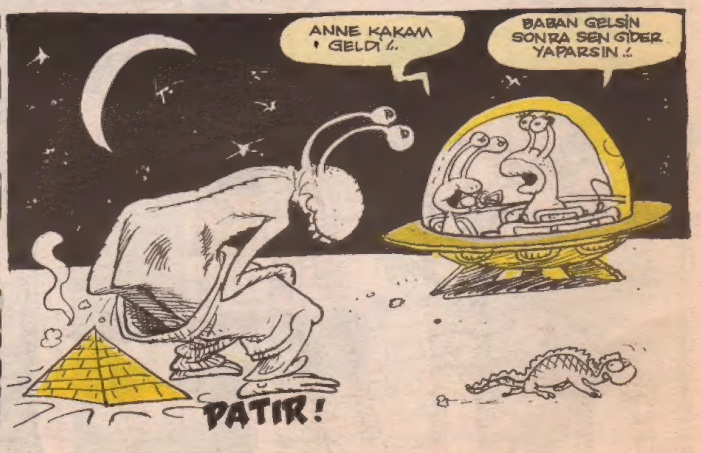

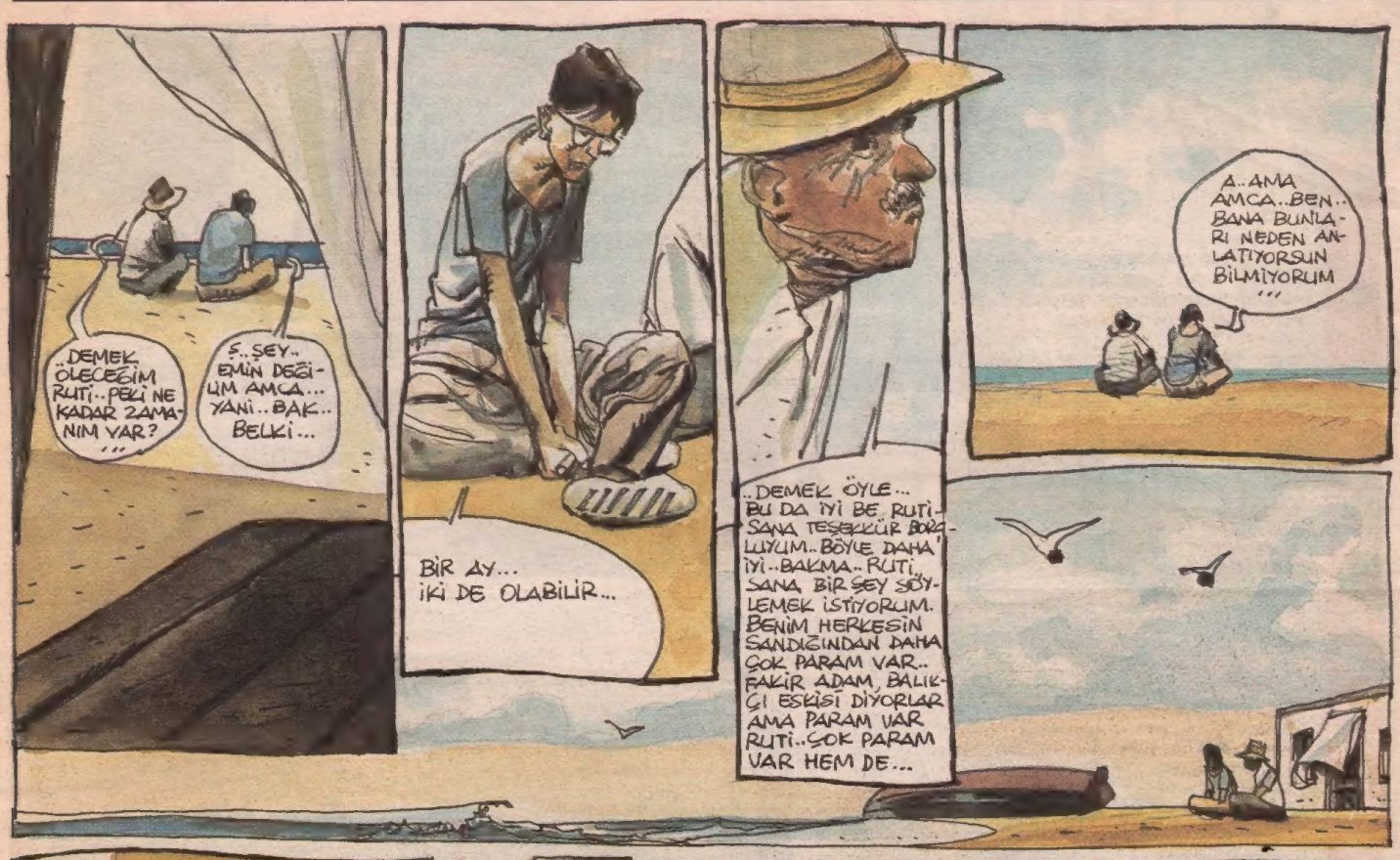

Devamı 6. sayfada

Başlarafı 5. sayfada

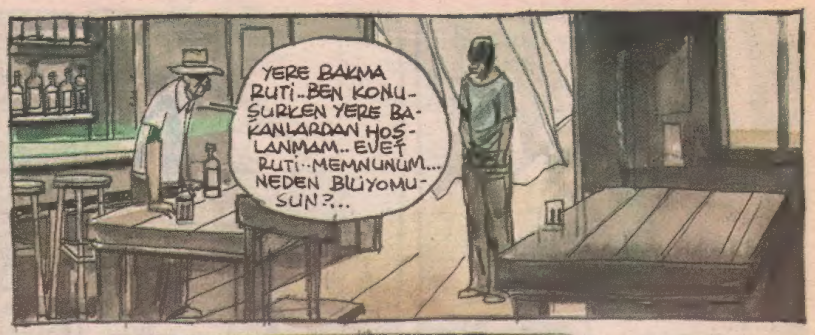

fiko'nun sarkacı

Her şey, bir şey gibidir

Markette gezmek, televizyon kanallarında gezmak gibidir. Sen tek bir şeye bakmak için başlarsın gezinmeye ama birden kendini ordan oraya dolaşırken, olayın cazibesine kaptırmış gitmiş bulursun.

Cüzdanlar, kadınlar gibidir. Eğer bomboş iseler yanınızda taşımak, tamamiyle büyük bir yüktür. Dolu olduklarında ise, yanınızdan eksik etmemeniz tavsiye olunur. Çünkü dolularıyla birlikte olmak, gerçekten büyük bir zevktir.

Yazarkasa, cadaloz kadınlar gibidir. Sesi çıkmaya başlayınca dayanılmaz olur. Üstelik sesi ne kadar uzun süre çıkarsa, size o kadar pahalıya malolur. Cebinizden bir sürü paranın çıkmasına neden olur.

Alışveriş yapmak, yüzmek gibidir. En çok ayaklar ve kollar yorulur. Bata çıka bir şekilde işinizi bitirdiğinizde ise, yorgunluktan ölür ve sudan çıkmış balığa dönersiniz.

Banka kartıyla para çekmek, sevişmek gibidir. Deliğe çok dikkatli ve doğru bir şekilde sokmak gerekir. Buna rağmen karşınızdaki istemezse de, yapacak birşey yoktur, ısrar etmemek gerekir.

Bakkallar, babalar gibidir. Onlara çok borçlansak da hala onlardan birşeyler isteyebiliriz. Onlar da bize kızarlar falan ama gene de istediklerimizi sonunda verirler.

Kredi kartları, yakın arkadaşlar gibidir. Sıkıştığınızda hep yardımınıza yetişir dururlar ama ummadığınız anda da sizi yüzüstü bırakıp sırt çevirebilirler. En gerektiği anda istediğiniz parayı vermeyebilirler.

Market sepeti, manken sevgili gibidir. Kolunuza takıp dolaşmak hoşunuza gidebilir ama yaptıracağı masraflarla size çok da pahalıya patlayabilir.

Malların üstündeki fiyat etiketleri, insanların imajları gibidir. Çoğu zaman, gerçek kaliteyle orantılı değillerdir. Değerleri, gerçeğinden çok daha fazlaymış gibi gösterirler. Seçim yaparken, etiketlere aldanmamak gerekir.

Malların fiyatlarını üzerlerinde barkod cihazı gezdirerek okumak, oral seks yapmak gibidir. Asla gerçek bir temas yaşanmaz ama isteyen yine istediğini elde etmiş olur.

FİKRET BEKLER

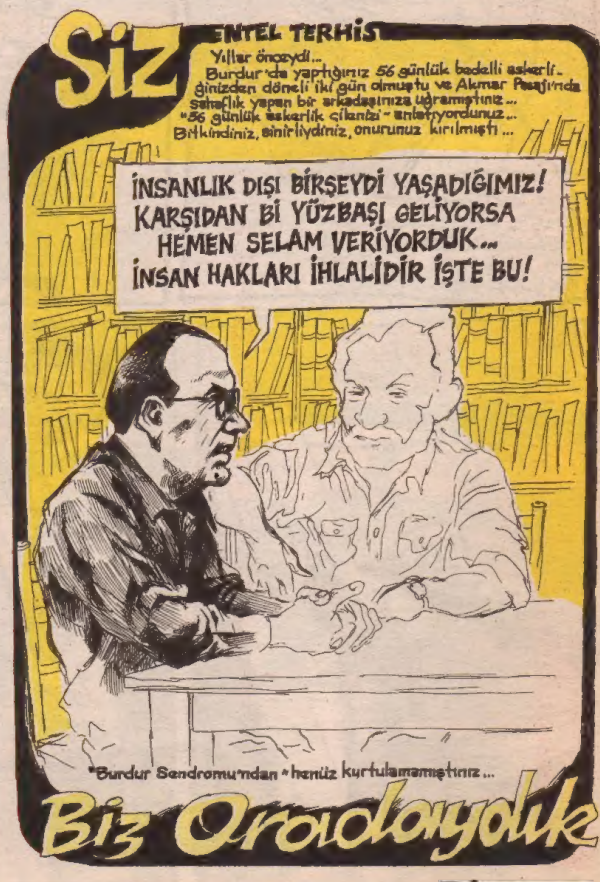

MEDYAZOR

RAUF TAMER

Monica'ya dair

Clinton'u ayıplayanlara bakar mısınız? **- Masum erkekler.**

Hayatlarında sanki hiç kimseyi kandırmamışlar... Eğer kanlarını kandırmışlarsa, hemen **itiraf** etmişler. Vay vay vay... Dürüstlük timsali bunlar...

Arkadaşlarını hiç satmamışlar... Verdikleri her sözü tutmuşlar.

Yahu, **Amerikalıyı** anladık da, bizim erkeklere ne oluyor?

★

Ortada bir **tâciz** yok... **Tecâvüz** yok... **Mütecâviz** de yok... (Ne Türkçe ama)

Adam, hafifmeşrep bir kız bulmuş, gönlünü eğlendirmiş...

Şimdi neyle suçlanıyor?

Seks yapmakla mı?

Yoksa Yalan söylemekle mi?

Eğer doğru söyleseydi işin seks tarafı mazur mu görülecekti, o da belli değil.

"Adam hafifmeşrep bir kız bulmuş, gönlünü eğlendirmiş."

"Ne diyecekti **Clinton** *işin başında:* 'Evet o kadınla ilişkim oldu' *mu diyecekti?"*

"Bizim ahlak bekçileri de katıldı bu kervana. Nedir ayıpladıkları? Bunu tam anlayamadım. Nedir sahi? Başkanın uygunsuz ilişkisi mi? Yoksa yalan söylemesi mi? Eğer uygunsuz ilişkiyse onlara soranım: Siz yapmaz mıydınız?"

"Sayın okurlarım, sevgili arkadaşlarım, değerli dostlarım... Pencere-kapı açık kalmış, anladık da peki ama hırsızın hiç mi kabahati yok kuzum? Clinton birhalt işlemiş, tamam da peki o ahlaksız karı'nın hiç mi kabahati yok?"

"Neyse ki komünizm çöktü. Eğer çökmeseydi, kim bu **Monica**, *diye kanya şüpheyle bakar, sonra da kapitalizmi gözden düşürmek için komünistlerin kullandığı bir ajan damgası vururduk O'na..."*

Evet! Bunlar tekaüt faşist **Rauf Tamer**'in son incileri - Clinton'u mu savunmaya çalışmış, Kasımpaşa edebiyatı mı yapıyor, erotizm yanlısı mı, işin içine komünizm-kapitalizmi karıştırdığı için politik analiz mi yapmış belli değil. Aslında ciddiye alınacak görüşler de değil bunlar. Ancak kadına karı demekte sakınca görmeyen, *'dişi köpek kuyruk sallamasa...'* mantığına sahip olan Bay Rauf Tamer'i kesinlikle bir ansiklopediye almak lazım. Fotoğrafının yanına iki kelime konursa herkes bu çok birikimli gazetecinin kim olduğunu anlar. Hangi kelimeler mi? Hepiniz tahmin edebilirsiniz canım: Faşo ve maço.

Paldır KÜLTÜR Test

1) 'Bir İleri İki Geri' isimli yarışma programı hangi kanalda yayımlanmaktadır?

a) Mesaj TV
b) Samanyolu
c) Kanal 7
d) TGRT

2) Kendisini az sayıda basın mensubunun sevip çok sayıda basın mensubunun sevmediğini yazısında itiraf eden gazeteci kimdir?

a) Yavuz Gökmen
b) Hıncal Uluç
c) Serdar Turgut
d) Ertuğrul Özkök

3) Basındaki hangi Çiller yalakası 'adi' suçtan dolayı cezaevinde yatmıştır?

a) Mehmet Barlas
b) Memduh Samuray Bayraktaroğlu
c) Yavuz Gökmen
d) Nazlı Ilıcak

BARIŞ ERTÜRK

Yanıtlar: 1) b / 2) a / 3) b

İstanbul Üniversitesi'nde dinsizlik propagandası

İstanbul Üniversitesi'nde yapılan kayıt işlemleri sırasında basın mensuplarının görüntü almasına izin verilmezken, Aziz Nesin, Turan Dursun, Bahriye Üçok ve İlhan Arsel'in daha önce bakkendi toplantıya katılan verilişe ve yasak yayın atağı sırasında olan birçok kitap için Kemal Alemdaroğlu'nun Üniversitede ifadeli açtırdığı ortaya çıktı. İU Rektörü Alemdaroğlu, Kayacık Yayınları, ADD ve Çağdaş Yayıncılar için atandı açarak yasak kitapların bırakılı satılmasına izin verdi, ve kitapların yapıldığı Kültür Merkezi'nde resmen dinsizlik propagandası yapılmasına göz yumdu.

+ HABERİ 2'DE

'Yemyeşil demokrat' Akit gazetesi hırçın ve arkaik söylemini sürdürüyor yine. Bu kez de ilk sayfadan bir *'fotoğraf okuması'* yapmışlar. Kelime fukarası gazeteci, İstanbul Üniversitesi'nde satılan **Aziz Nesin, Turan Dursun, Bahriye Üçok** ve **İlhan Arsel**'in kitaplarının dinsizlik propagandası yaptığını ileri sürerken (kendi görüşleridir, bir şey demiyoruz) aynı zamanda ihbar etme mutluluğuna da erişiyor. Stanttaki kitapların *'yasak kitaplar'* olduğunu vurgulayan Akitçiler neyi, kime ispiyonladıklarını da bilmiyorlar. Ciddi bir şuur kaybı var ortada. Kendileri için uygulanan *'yasak'*larla mücadele ederken başka bir *'yasak'*a sığınmaları, muhbirliğe başvurmaları çok ilginç. Bu kafayla nereye varılır ki, türban neyi düzeltebilir ki?

Ya talana doydular, ya da gerçekten zor durumdalar. İki sonradan görme medya patronu... İki Anadolu kaplanı... İki liberal... **Aydın Doğan** ve **Dinç Bilgin.** Kara paralarla köklü gazetelere bile el koyup tencerelerle tabaklarla, fincan takımlarıyla gazetecilik yaptılar; televizyon kanallarını kanalizasyona çevirdiler. Politikacılarla, mafyayla el ele verip, tekelleşmeye doğru uygun adımlarla yürüdüler. Halka sabun köpüğü haberler sunup, bu ülke gerçeğini sakladılar. İşlerine gelmeyen yazar-çizer-muhabirlerini kovmaya bile tenezzül etmeyip, plaza kapılarında ellerindeki manyetik kartlarla içeriye giremeyince işlerine son verildiğini anlayabilen yeni nesil gazeteciler yarattılar. Kısacası içinde *'insan'* olmayan plazalarında palazlanabilmek için tüm değerleri yerle bir ettiler. Ve belki de şimdi hüzünlü son: Bataklıkta yeni çiçekler açtı, lağımlar acar farelerle doldu taştı. Çürüme ve pislik yerine mafyatik patronlarını üretti. *'Ben de isterem'* diyenler çoğaldı. Korkmaz bir yiğit çıktı birden bire ortaya. Kuruyemişçiden çerez alır gibi Kanal E, Genç TV, Kanal 6 televizyonlarını, Türkbank'ı, Yeni Yüzyıl ve Ateş gazetelerini satın aldı. Hızını alamadı, Milliyet'e de el attı. **Alaatin Çakıcı**'nın vatan ve millet adına kankalık yapıp her önüne gelene çakmasıyla daha da büyüyen Altay'lardan gelen yiğit, maalesef Radikal'i **Cem Uzan**'a kaptırdı.

Nasıl elde edildiği belli olan paralarla ele geçirilen gazetelerden biri de Yeni Yüzyıl. Yalaka ve robot gazeteci adaylarından biri olmaya namzet **Gürsel Göncü**, yeni patronunun ismini de zikrederek taş gibi bir başyazı döşemiş. Başlık: İlklerin gazetesi. Yazarımıza göre Yeni Yüzyıl Türkiye'de ilk defa tüm unsurlarıyla *'quality paper'* denilebilecek uluslararası standartlarda kaliteli bir yapıyı hayata geçirmiş, ilk defa bir gazete, herhangi bir takımın taraftarı olmadan da spor gazeteciliği yapabileceğini kanıtlamış vs. vs. Sade suya tirit bir *'ilk'*ler geçidi. Yazının sonuna doğru ise yazarımız, Yeni Yüzyıl'ın geçen hafta el değiştirdiğini, Sabah Grubu'ndan **Korkmaz Yiğit** medya grubuna geçtiği bildiriyor. Elbette burada da bir *'ilk'*e rastlanıyor. İlk defa kendi kendisini satan bir gazeteyle, patronunun satmadığı, sadece el değiştiren bir gazeteyle karşı karşıyayız.

Yeni *'Yeni Yüzyıl'*a yayın hayatında başarılar diler, *'satıldıklarını'* bir kez daha hatırlatırız!

YENİYÜZYIL
GÜRSEL GÖNCÜ

İlklerin gazetesi

Yeni Yüzyıl Türk basınında ilklere gazetesi...

● İlk defa yeni bir gazete, otuz yıldır yerleşik Türk basının hiçbirinin sonuna gidip Yeni Yüzyıl'dan önce tabii son basacak olmak. 13 yıl önce sıcak başlatılıp ateşe bırakılan Türk basını bilhassa son kötüleşmeye yüzlüyor bir dönem sahne oldu.

● İlk defa bir gazete hem dünyanın hem medyadaki tekelleşmenin sonuna gelmeye denesi oldu. "Yeni Yüzyıl Kitap", "Yeni Yüzyıl Ansiklopedisi" gibi girişimleriyle, için değil, sonuna, haberlerden bağımsız kurumsal kimlik, bağımsız kimlik edilen bir anlayış ürünü kabul edildi.

● İlk defa bir gazete Türkiye'de yüksek kitle yazarlarının ve özgün kalem editörlerinin ayrıca gündelik yazılarıyla bilinmeden ulaşıldı.

● İlk defa bir gazete Türkiye'de yüksek kitle yazarlarının ve özgün kalem editörlerinin ayrıca gündelik ve özel haber temin kişisi yazarlarının yanında, muhalif gazetecilerin de yazıları sunulandı.

● İlk defa bir gazete, haberden, öyk sanat yazıları bölümüne, Adına tek tip adına gündelikte, akşam her hâl ve sermayenin de kaldırıl, okunmak için alınan, endemiğini bir gazete dahilinde gösterdi.

● İlk defa bir gazete, başlamadan siyasi göz ardıkların ve siyasi partilere eşit eleştirilerin durumda, gazetenin ilkel endemiğini gösterdi.

● İlk defa bir gazete Türkiye'de okumanın ve finans alanından yazılarını bu konuya ayırdı.

● İlk defa bir gazete, Türkiye'de hemşeyi bir kalemin hesabını olmadan da gazetecilik yapabileceğini kanıtladı. Kafir Artuna, Türk basını tarihinin ilk tarafsız ve yasal sınırlarla müsamahasız ödeyen ve sansürsüz yayınlanan gazetesi sahip yayın organı oldu.

● İlk defa bir gazete Türkiye'de yıllık sağlam kârlarıyla, "ne demiyin mümkün. Bu tür anlamda ilkinci bir başka acıyla yaşıyor. Sonunun hâlâ değişmediğini yayınladığı için ek oldu.

● İlk defa bir gazete, yayınlarıyla da kendi ve diğer bir yenisi sahibini yakaladı. Yeni Yüzyıl yazarları, Türkiye'yi, yönetimi, için değil, kimlik noktaları içeren etmek için yaptıklarının bilincinde oldular.

● İlk defa bir gazete Türkiye'de yüksek kitle yazarlarının ve özgün kalem editörlerinin ayrıca gündelikte, akşam her hâl ve sermayenin de kaldırıl, okunmak için alınan, endemiğini bir gazete dahilinde gösterdi.

● İlk defa bir gazete, başlamadan siyasi göz ardıkların ve siyasi partilere eşit eleştirilerin durumda, gazetenin ilkel endemiğini gösterdi.

● İlk defa bir gazete Türkiye'de okumanın ve finans alanından yazılarını bu konuya ayırdı.

● İlk defa bir gazete, Türkiye'de hemşeyi bir kalemin hesabını olmadan da gazetecilik yapabileceğini kanıtladı. Kafir Artuna, Türk basını tarihinin ilk tarafsız ve yasal sınırlarla müsamahasız ödeyen ve sansürsüz yayınlanan gazetesi sahip yayın organı oldu

HAYVAN MEZARLIĞI

Ferit Edgü'nün "Yeni Ders Notları" adlı kitabında yer alan bir söz üzerine düşünmek gerekir: "Otoburlardan ozan çıkmaz."

İngiliz edebiyatının iki romantik şairi Shelly ve Lord Byron şüphesiz ki birer otobur olarak bu düşünceye karşı çıkarlar ve de Ferit Edgü'nün kapısını çalarak şiirlerini okumaya davet ederler. Asya kültüründen nice şair de iki İngilizin arkasında sıraya dizilir.

Otoburlar arasında yalnızca şair değil, tarih boyunca birçok filozof, yazar, sanatçı bilim adamı da çıkmıştır. Edgü'nün düşüncesine karşı çıkan kalabalıkta Sokrates, Eflatun, Homeros, Newton, Mevlana, Pascal ve Bacon'un arasından sıyrılan Tolstoy şunları söyler: "Et yeme alışkanlığı barbarlık zamanlarından kalmıştır ve vejetaryenliğin ortaya çıkışı çok tabii ve eğitim-öğretimin ilk tesiri sayılır."

İnsanın etobur olmadığını gösteren bedensel kanıtlar sıralandığında, otobur olduğumuz düşüncesi güçlenir. Elleri pençesizdir insanın. Canlı hayvan kokusunu uzaktan alabilme yeteneği yoktur. Bağırsakları etoburlar gibi kısa değil, otoburlar gibi uzundur. Gözü yırtıcı hayvanlar gibi karanlıkta göremez. Yumuşak olan diliyle suyu yalayarak içmez. Dişlerinin ağız içindeki sıralanışı ve boyutları etoburlara benzemez. Kokmuş etten iğrenir, midesi bulanır. Her şeyden önemlisi, insana doğada en çok benzeyen hayvan olan maymun otoburdur.

Ünlü şarkıcı Paul McCarty, neden otobur olduğunu soranlara şu yanıtı verir: "Yüzü olan bir şeyi yiyemem." Bu son derece etkili sözün yanına filozof Plutark'ın da yanıtını koyarsak, otoburluğun felsefesi daha da anlaşılacaktır: "Bana Pisagor'un et yemekten niçin kaçındığını soruyorsun. Ama aksine ben sana soruyorum: Acaba hangi insan ilk kez murdar eti ağzına almaya cüret etti? Çünkü sofrasında ceset ve leş bulunduruyor. Bir süre önce ses çıkaran, kükreyen ve bakan canlıların organlarını midesine gömüyor. Gözleri öldürme olayın anasıl dayandı?"

Plutark'ın sözlerinde adı geçen Pisagor'un sebze ve meyve yiyerek yüz yaşına kadar yaşadığını anımsattıktan sonra etoburluk hakkındaki düşüncesine yer verelim: "Ey ölümlüler! Böyle pis bir yiyeceğe bulaşmaktan korkun."

Ünlü bir düşünür de "Midelerinizi hayvan mezarlığı yapmayın" diye seslenir insanlara; hayvanların öldürülmesine, kan akıtılmasına karşı çıkar. Nankörlüğün, barbarlığın ve heves düşkünlüğünün et yememe geleneğini sürdürseler de pek çoğu gündelik yaşantılarında etoburdurlar. O düşünür, Hz. Ali'den başkası değildir!..

Desmond Morris "Hayvan - İnsan Sözleşmesi" adlı kitabında otoburların işbirliği yapmalarına gerek olmadığı görüşünü ortaya atarak şunları söyler: "Et yemek bize, birbirimize yardım etmek ve ortak sorunlarımıza, konuşarak çare bulmak olanağını getirmiştir."

Morris'in düşüncesindeki yanlışlığı bir fil sürüsünü gözlemleyerek algılayabiliriz. Otobur olan filler, etobur olan aslanların tehdidi altındadırlar. Bu yüzden, bir ırmak kenarına geldiklerinde, su içen arkadaşlarının etrafında sıralanarak bir duvar oluştururlar. Hiçbir aslan, fillerin su içmek gibi en zayıf anlarında gösterdikleri yardımlaşma karşısında saldırmaya cesaret edemez. Aslanlar yırtıcı pençeleriyle ancak yaşlı bir filin yığılıp kalmasını ya da yeni doğan bir filin yolunu kaybetmesini beklemeye koyulurlar.

1951 yılının 19 Nisan günü, Paris'teki bir otel odasında havagazıyla intihar eden bir insanın cansız bedeni bulunur. O güne kadar, havagazını yalnızca sebze yemeği pişirmek için açan o insan, İran edebiyatının ünlü yazarı Sadık Hidayet'tir. Mezbaha'nın iki ayaklı ve hayvanın icadı olduğunu söyleyen Hidayet "Vejetaryenliğin Yararları" adlı kitabında etoburların saldırılarına bilgece yanıtlar verir. Hayvanların bedenlerinin de insan bedeni gibi "ilginç bir makine" olduğunu belirten yazar, onların öldürmek için yaratılmış olduklarını savunanlara piyanonun yakılmak için mi yapıldığı sorusunu yöneltir. İnsanlar tarafından yenmeselerdi, yeryüzünün hayvanlar tarafından dolacağı görüşünü de Sadık Hidayet şu sorusuyla çürütür: "Yemeye alışkın olmadığımız hayvanlara müdahale ediyor muyuz? Tüm dünya bu hayvanlarla mı doldu?"

Sorularını bir kenara bırakacak olursak, yapmamızı istediği şu karşılaştırma da, Sadık Hidayet'in haklılığını gözler önüne serecektir: "Kıyaslayın bir kez. Bir tarafta gönül alıcı renklerle süslenmiş, hoş kokulu meyvelerle dolu bir manav dükkânı, elma, narenciye, kiraz, şeftali, üzüm, kavun ve türlü sebzelerin canlı renkleri. Öte yanda bir kasap dükkânı: Başları kesik cesetlerden sarkmış karın ve bağırsaklar, yarılmış karınlar, asılı, kırık ayaklar, kan damlamakta, leş kokusu gelmekte."

Bir otobur olan sinema eleştirmeni Alin Taşçıyan'a, kırmızı et yemediğimi, otoburluğa geçiş döneminde olduğumu, bu yüzden beyaz eti tercih ettiğimi söylediğimde verdiği yanıtı unutamam: "Bu daha kötü. Bir koyun ya da danayı öldürerek pek çok kişi karnını doyurabilir. Oysa, beyaz et yiyerek daha çok ölüme neden olunur. Doymam için tek başına balığın öldürülmesini bekliyorsun?"

Gezegenimiz dışında yaşadığına inandığımız canlılara "uzaylı" diyoruz. Onlarla karşılaştığımızda yenilip yenilemeyeceklerini düşünecek miyiz? Sahi, midemize indirdiğimiz ilk uzay canlısı nasıl bir şey olacak?..

Hadi traktörüm, biz yolumuza devam edelim, daha çok tahıl üretmeye!..

SUNAY AKIN

▶ **En büyük "yapay afet" olan Tansu Çiller, şimdi de inanç sömürüsü yaparak, başörtüsünün rantını yemeye çalışıyor!..**

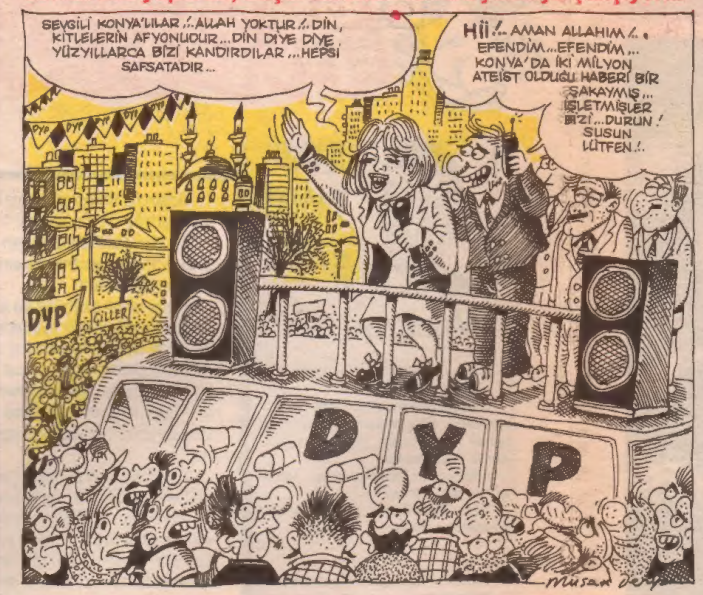

▶ **Harb-İş Sendikası, İncirlik Grevi'nde Amerikalılar'ın yasaları, mahkeme kararlarını hiçe saymasını ve hükümetin sessiz kalmasını protesto için imza kampanyası başlattı...**

▶ **Rolling Stones'un 19 Eylü konserinin en ucuz bileti 7,5**

▶ **90'lı yılların başında Rusya'da "Lenin heykeli yıkmak" moda olmuştu. "Küresel kapitalizmin nimetleri" iyiden iyiye anlaşılınca, komünizm yeniden alternatif oldu!..**

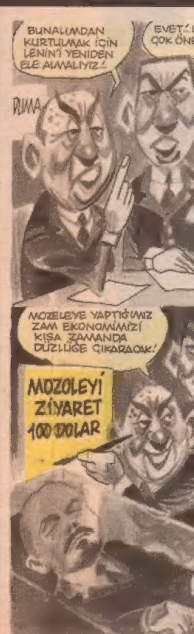

Çiller, şimdi de inanç tantını yemeye çalışıyor!..

İsim babası Katoz Hayri

–Katoz Bey, biz Monika Hanım'la yeni bir seks yapma yöntemi bulduk... Sizden ona bir isim koymanızı istiyorduk...

–Nasılmış, anlat bakayım sizin şu yöntemi.

–Ben şeyimi çıkarıyorum... Monika da ağ... Ay! Böyle kelimelere dökünce, çok ayıp oluyo... Biz size hemen şuracıkta gösterelim en iyisi. Haydi Monika!

–O.K. Bill!..

–... ... ...

–Oha! Ne lan bu! Nerde yapıyorsunuz siz bunu?

–Tamam Monika dur. Dur dedim ama... Şey, Oval Ofis'te yapıyoruz Hayri Bey.

–Oval Ofis... Oval Ofis... Yok... Oval'den bişey çıkmaz.

–Sizi biraz zorlycak herhalde...

–Yok, yok...Halledicez. "Ooh Rahatça Ağzıma Layık" kelimelerinin başharflerinden kısaltma yapsak.

–Oo... Re... Aa... Lee... Yani Oral.

–Evet "oral seks" olsun, sizin mevzunun adı.

–Tenk yu. Güzel oldu. Vondırful.

Fazilet milletvekili Abdullah Gül'ün, eşi vasıtasıyla yaptığı "türban show" sonuç vermedi!..

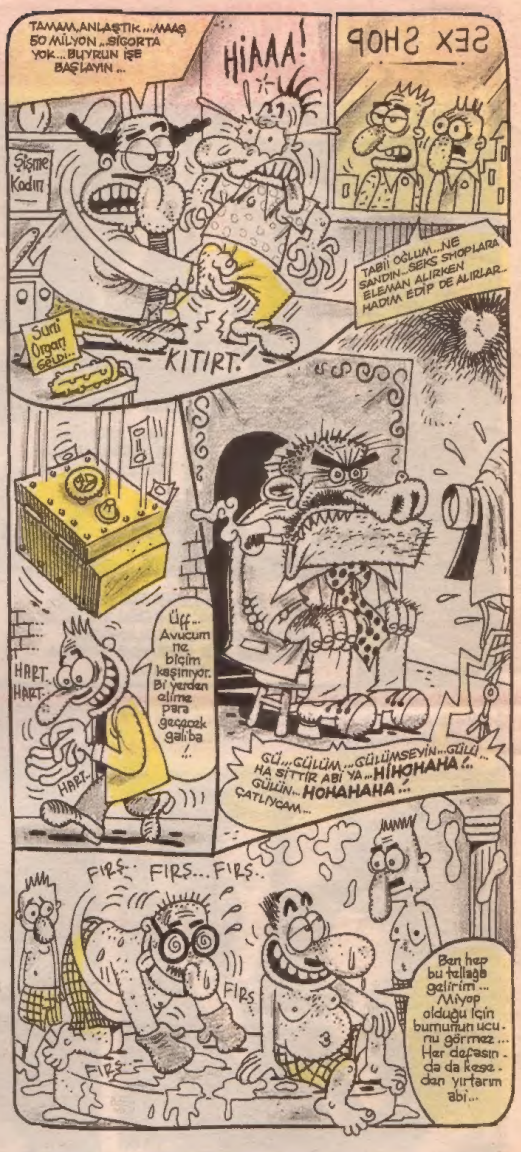

Rolling Stones'un 19 Eylül'deki stadyum konserinin en ucuz bileti 7,5 milyon lira!..

Başbakan Yılmaz'ın, "Üniversitelerde türbana yumuşak bir tutum takınmak gerektiği" yolundaki sözleri, yükseköğretim camiasında tepkilere yol açtı...

YALNIZ BAŞINALIK

Adımlarıma gerginlik bulaştırdı bu şehir şu sıralar. Ağır uykuların özlemini çekiyorum.

Yüzlerine kireç atılmış binlerce insan silueti var aklımda; hepsi birer birer gidiyor. İri, kıllı ve kırmızı parmakları olan azgın bir el her şeyi söküyor yerinden.

Hiç kimse karamsarlığını bağıra çağıra söylememeli. Hiç kimse kendi umudunu alaşağı etmemeli. Bize yakışmaz.

Sitem benimkisi... Minyatür bir isyan. Geçici bir ruh buğulanması... Henüz olgunlaşmamış bir hüzünle bedenimi sarıp sarmalamayı hak edişin de bir zamanı vardır. Beklemedeyim.

Hep şaşırdığım, hiç tahmin edemediğim bir yalnız başınalık yaşıyorum şimdilerde ve bunu günü gelince sımsıkı yapışıp gövdesini bir tarafa atacağım zavallı bir karakterimmiş gibi taşıyorum. Ne oldu? Ne oldu?

Herkesin çocukluğunda masumiyetle başarılık, özlemle özenti, oyunla kavga vardır. Herkesin çocukluğunun tozu burnundadır hâlâ, silinmez. Ve sanki herkesin en eski geçmişi hep sorunsuzmuş gibi gelir insana.

Çocukluğuna kızan, onunla övünmeyen yoktur.

Ama ya ilkgençlik? Usulca boy attığınız mahalleler, solgun sokakların fırtına bedenli insanları, onlarla yaşadıklarınız, kurulan sesli-sessiz, sözlü-sözsüz ilişkiler... Bunlar unutulmalı mı? Bunlara kıyılmalı mı? İnsan, bedeninin en uzağına dek sinmiş bir davranış kalıbını, bir yaralı sesi, bir rengârenk gülüşü olmadık tuzaklara düşürmeli mi?

Hayat her yere ve her şeye değerek kendince geçip gidiyor. Yeni bir yaşam, yeni insanlar, yeni kurallar var. Kısacık boylu tarihini göm. Yüzünü çöplüğe fırlat. Gövdeni herhangi bir kuytuya bırak. Uyum sağla, *"çağdaş"* ol, varsın kanın içine aksın. Sana ne? Kime ne?

Benim bir zamanlar yaşadığım topraklarda insanların sesleri, gözleri birbirine değerdi mutlaka her gün. Aylak zamanlarımızda Diyarbakır'ın uzun ve çileli caddelerinde dolaşmaya çıktığımızda, en az yirmi kişiyle selamlaşırdık. Bunların içinde nerede, nasıl tanıştığımı unuttuğum, ne iş yaptığını, nerede oturduğunu, hatta adını bile bilmediğim kişiler olurdu. Onlar da benim hakkımda hiçbir şey bilmezdi. Bizler sadece ve sadece *"selam arkadaşı"*ydık. Tüm ilişkimiz buydu.

Aynı selam arkadaşlarıyla caddede, sokakta değil de bir kahve ya da lokantada karşılaştığınızda, aynı masada oturmanız şart değil, kim erken kalkarsa karşıdakinin de hesabını ödeyip usulca çıkıp giderdi o mekândan. Bu bir *"şehir çocuğu"* raconuydu.

Bunları, bizim eski bir alışkanlığımız ya da bir iyi anı olarak anlattığım *"şimdiki zaman"* arkadaşlarım, bu kentin tütsülediği kafalarını iki yana sallayarak ve alaylı bir şekilde gülerek defalarca *"feodal ilişkiler"*in ne denli ilkel ve zararlı olduğunu anlattılar bana. Ve istisnasız tüm nutuklarında şu cümle geçti sık sık: *"Burası İstanbul."*

Cömert bir *"merhaba"*yı bile birbirinden esirgeye esirgeye; yüzlerine, beyinlerine parmaklarını takıp değiştire değiştire; bir zamanlar filiz gibi büyüdükleri toprakların üstünü sıvaya sıvaya bugünlere dek gelen ve artık iri ve renksiz bir çığlıktan ibaret olan ve her şeyden şikâyet edip bu aptal kentin boş bulduları her köşesinde kıvranan bunca insan, topluca *"yalnız başınalık"*a doğru gidiyor. Birçok ömürde kayıtsız ve şartsız bir kendine ihanet var.

Burası İstanbul ve ben çok huzursuzum.

ALTAY MARTI

BAŞKAN'IN SPERMLERİ

ÖZET: Henüz birtakım medya, Bill ile Monika'nın saf ve temiz aşkını; kameraları ve rotatifleri ile kirletmemiştir...

Nitekim Monika stajı boyunca tarihin en eski meslegi konusunda gerek teorik, gerekse pratik çalışmalar yaparak tecrübenin engin denizlerine yelkeni açtı...

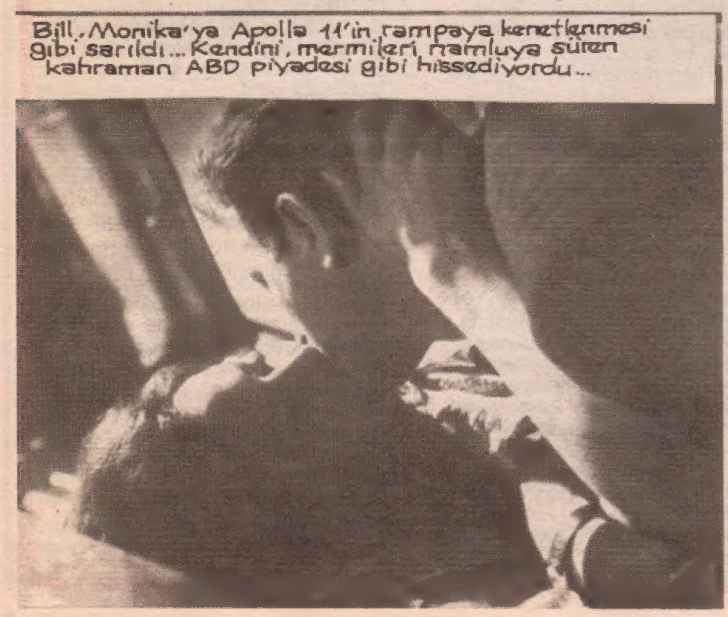

-SON-

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

BİR KAVUK DEVRİLDİ

Cumhuriyetin ve 1960 Devrimi Anayasası'nın kazanımlarının top yekün kaybettirildiği, 12 Eylül faşist darbesinin yerleştirdiği, Türk-İslam sentezi ve Özalizm'i 18 yıldır yaşıyoruz... Bu kaybediş günlerinde sol, darbelere karşı çıkarken sağın söyleminin büyüsüne kapılacak ve 27 Mayıs devrimine de aynı gözle bakacaktı. Böylece 27 Mayıs Anayasası'nın kazanımlarını kaybederken 12 Eylül'ün anti demokratik yasalarının hâlâ gündemde olduğunu unutacaktık.

Özalist uyutma, ilkin 141-142'nin kaldırılmasıyla başladı. Aslında bu 163'ün kaldırılması için bir bahaneydi. Böylece şeriat özlemcilerine gündoğmuştu. Sol'un yolları ise başka maddelerle zaten tıkanmıştı.

Gene buna benzer bir vaka da **Nâzım Hikmet**'in mezarını Türkiye'ye getirmek ve vatandaşlığa kabulü için kampanyalar başladığında yaşanacaktı. Bu kampanyaya sağ, Özalist cepheler çok sıcak bakacaktı. Bir süre sonra da **Enver Paşa**'nın mezarı Türkiye'ye getirilecekti. Üzerinden iki yıl geçecek ama hâlâ Nâzım Hikmet konusu gündeme gelmeyecekti bile...

12 Mart faşist darbesi ile oluşan karşı devrimin astırdığı **Deniz Gezmiş** ve arkadaşlarının iadei onurunun verilmesi gündeme geldi. Aslında bu da aynı oyunun bir parçasıydı... Ve **Menderes**'lerin iadei onurları verildi.

Örnekleri çoğaltabiliriz... Hepsinde değişmeyen tek şey; Amerikancı, ırkçı, şeriatçı sağ ittifakın yarattığı kavram kargaşası ve popimajlarla oluşturduğu hafıza kaybıydı. Kavramlar içi boş ve tehlikesiz bir hale getirilirken yükselen değerlerden biri de **Ahmet Kaya** solculuğu idi. Arabesk müziği, delikanlı muhalif(?) imajıyla süsleyip, kitleleri uyuşturma görevini başarıyla yerine getirecekti.

'Varoş' lafı dillere bu sıralarda sakız olurken şehrin kıyısında kalmış insanlar, emek-sermaye çelişkisinin dışında *'kenar mahalle'* edebiyatı ile lümpenleştirilecekti.

Ruhi Su gibi yurtsever, ilerici ve devrimci sanatçılar, tedavi için bile pasaport alamayıp ölüme terk edilirken Ahmet Kaya'lar müzik endüstrisinin baştacı edilecekti. Bir yandan **Turgut Özal**'ın Red Kit'lerden oluşan kültürel imajı, bir yandan da Ahmet Kaya imajı... Al birini vur ötekine.

"Ben berbere gitmem, gideni de sevmem" diye şımarık çocuk karşı çıkışlarını, TV'lerde de *"Bir gün bile güven olmaz, inbe ile berbere"* gibi altın deyişlerle süsleyen Kaya ile popülizmimizi doyuracaktık.

Üstad şimdi de *"Devlet türbancılara terör uyguluyor"* diye delikanlı karşı çıkışlar içinde. Kalkıp biz de şaşınıyor ve hayret ediyoruz. Oysa şaşıracak ne var, üstad bir popstar değil mi?.. Bir popstarı oluşturan, imajlardır. **Michael Jackson, Madonna, Tarkan** gibi o da her albümde imaj değiştiriyor... Olan biten bu...

MADE IN TAYLAN

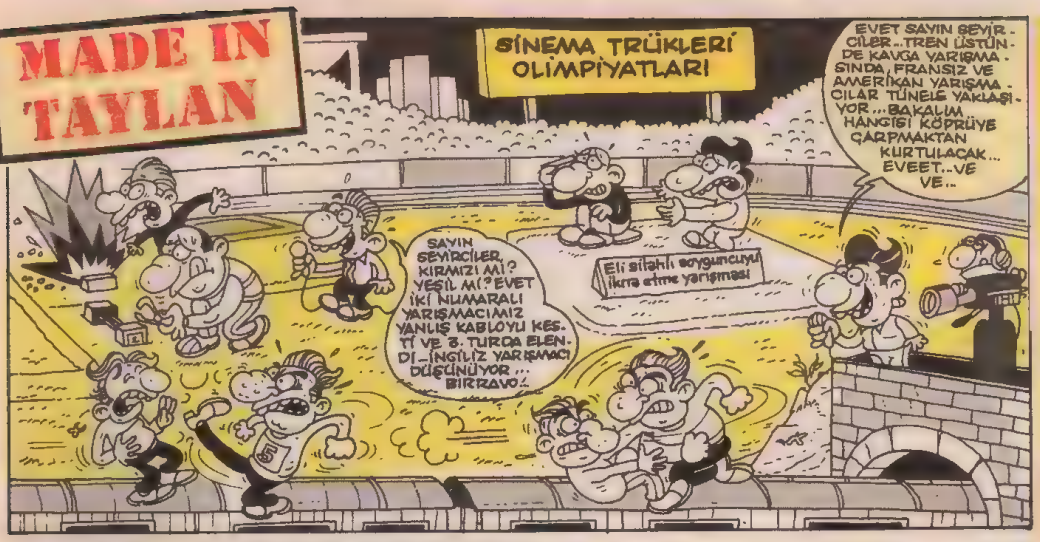

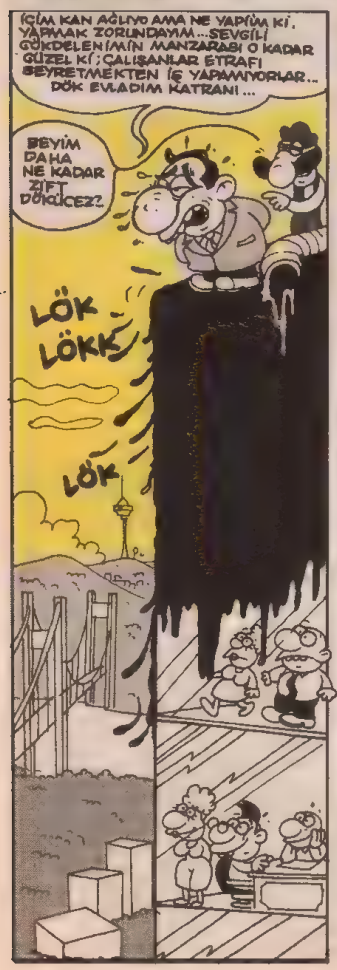

LEBENİ ÇORBASININ SIRRI (II)

Altay Martı / Sencer

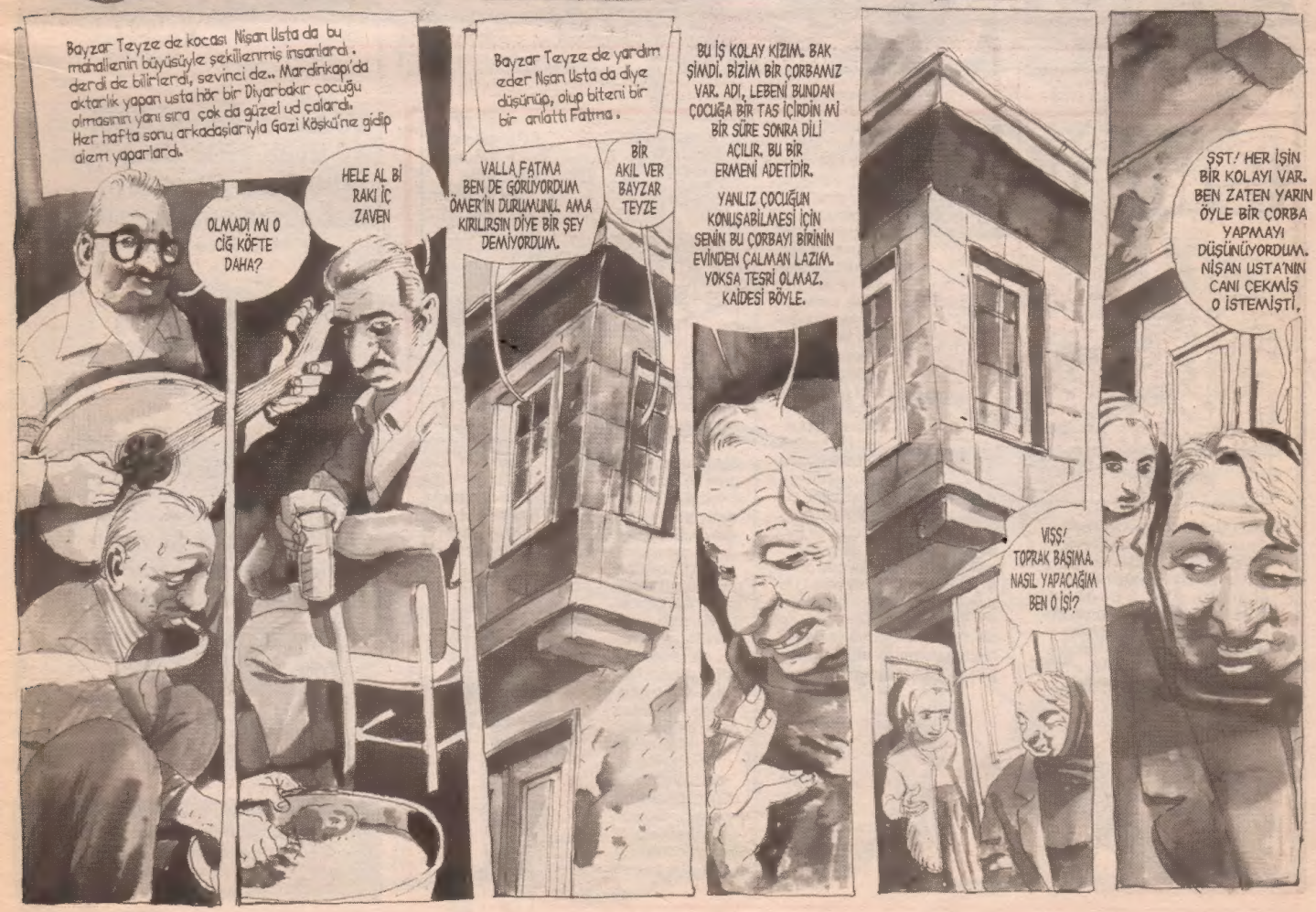

Devamı arka sayfada

Pek aklı yatmamıştı bu işe, ama çaresizliğin gözü çıksın işte. Hem sonra Bayzar Teyze'ydi bunu öneren, elbet bir bildiği vardı. Ertesi gün camı silerken aşağıdan Bayzar Teyze'nin sesini duydu.

FATMA KIZIM BEN ÇARŞIYA ÇIKIYORUM. KAPI KİLİTLİDİR, AMA EV BOŞTUR HA! KİMSE YOKTUR!

Hemen işini bırakıp bitişik dama, Bayzar Teyze'nin evine, oradan da merdivenlerden aşağıya indi Fatma. Mutfağa girdiğinde ocağın üzerinde bir tencere, tezgahta da bir tas gördü. Usulca yaklaştı. Evet çorba hazırdı. Alelacele doldurup geldiği yoldan evine döndü

BİR HIRSIZLIK YAPMAMIŞTIK YANİ!

Ve Ömer'i karşısına oturttu.

HADİ ÖMERİM! HADİ İÇ OĞLUM!

Sonra da merakla beklemeye başladı. Her gün kontrol diyordu Ömer'i. Bu süre zarfında Bayzar Teyze'ye dehiç uğramadı. Çorba etkisiz çıkarsa kadının mahcup olacağını sanıyordu. Nerdeyse bir hafta geçmişti ki bir sabah bir sese uyandı.

ANA! ANA!

Konuşan Ömer'di. Sevinç çığlıkları attı Fatma. Sonra da bir çırpıda Bayzar Teyze'ye koştu. Olup biteni anlattı. O sırada öğle yemeğine gelmiş ve Ömere yapılanları bilen Nisan Usta, karısının bir şey demesine fırsat vermeden gülümseyerek tane tane konuştu.

EEE, LEBENİ ÇORBASI BU KIZIM. HER DERDE DEVADIR. İÇİNDE ALLAHIN BİR HİKMETİ VARDIR.

-BİTTİ-

■ Katkısından dolayı Hamdi ESMER'E teşekkürler...

Dinolar

Taylan Özgür- Çizginizde belli bir ustalığa erişmişsiniz ama, daha hareket- ifade- kompozisyon çözümlemelerine pek eğilmemiş gibisiniz. Bu da sileboza çalışmadan, kalemin ucuna ilk geldiği gibi, el alışkanlığıyla çizmenizden kaynaklanıyor. Örneğin, köpekbalığını gören adam niye garip bir dans yapmaya çalışıyor? Siz bir köpekbalığı görseniz, ya süratle ters yöne doğru kaçarsınız, ya korkudan sıçrarsınız ya da ne bilelim, kanınız donar, olduğunuz yerde çakılır kalırsınız da sizin çizdiğiniz gibi gövdenizi iyice köpekbalığına döndürüp hiç hareket etmeden kollarınızı titreterek ters tarafa çevirmezsiniz herhalde.(Çok hızlı çizerek bir iki eskiz yaptık, siz de bunlar gibi eskizler yaparak çok daha iyi hareketler bulabilirsiniz.) Üstelik, köpekbalığı nerde duruyor? Suyun içinde olmadığı kesin de havada, hiç suya değmeden durmayı nasıl başardığını anlayabilmişdeğiliz. Birazcık daha dikkatli ve sabırlı olursanız çok daha iyi karikatürler çizebileceğinizden eminiz.

Demir Dedeoğlu (ANKARA) - İyi gidiyor.. Bu temponuzu sürdürürseniz, Dinolar köşesinin gediklisi olmadan Dinozor'un iç sayfalarında yer bulabileceksiniz gibi geliyor bize...

Said Coşar (BURDUR) - Esprileriniz eh...Çizgiyle de derdinizi anlatabiliyorsunuz.Ama artık çizgiyle de bir derdiniz olsun ve daha farklı, daha güzel ve daha ustalıklı çizmenin yollarını arayın. Bunun için de bol bol desen çalışın ve desen çalışırken de daha değişik mizahi anlatım biçimleri üzerinde düşünmeye gayret edin. Şimdi haklı olarak "nasıl yani?" diyebilirsiniz. "Nasıl yani"nin yanıtını haftaya dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışacağız. Siz de bu arada boş durmayın, çevrenizde gördüğünüz her şeye daha bir dikkatlice bakın ve bileğiniz döndüğünce çizmeye çalışın.

Vedat Özdemiroğlu'nun, 10 Eylül 1998'de doğan oğlu Can Ilgaz'ın babasına yazdığı şiirdir:

Evladın Seslenişi

Yeni geldim ben dünyaya
Bildiğim tek laf ınga.
Vedat diye bir babam var.
İşi gücü laga luga.

Primalar yetmez bana.
Yine işedim galiba.
Ağlıyorum, anlasana.
Baba altıma baksana.

I. Ö.

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından, üstad Mehmed Kemal'i yitirdik. Tüm Cumhuriyet ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Küçükken sualtı komandosu olmak isteyen yorgancı Lütfü Lüfer'in yazdığı şiirdir:

Hani derinlere dalacaktın
Okyanustan haz alacaktın
Zamanla Kusto gibi olacaktın
Yorgan kaderin oldu Lütfü!

Hayatta planlar tutmuyor
Ev halkı hayal mayal yutmuyor
O hayali de bünyen unutmuyor
Yorgan kaderin oldu Lütfü!

Bakıp bakıp ağlarsın denize
Düğümlenir o tutku genize
Senin için mavi salt yorgan yüzünde
Yorgan kaderin oldu Lütfü!

Kısım şefinin baldızına âşık olan memur Hilmi Baltazar'ın yazdığı şiirdir:

Şefim şefim, güzel şefim
Velinimetim, canım efendim
Kısmımızın gülü, ey pirim
Mutluluğum dudakların arasında!

Orta boylu baldızına talibim
Tavla denen oyunda herkese galibim
Saygımdan ötürü tek sana yenilirim
Mutluluğum senin karanında!

Hilmi der ki, benim olsun baldız
Şefim zenginleşsin derim kayarsa yıldız
Şkım kalbime hart diye batan çuvaldız
Mutluluğum dağların arkasında!

Vesikalık fotoğrafında çirkin çıktığını düşünen sütçü A. Rıza Var'ın yazdığı şiirdir:

Kaçtır böyle oluyor bilmem
Demek ki fotojenik değilim
Ya moralim bozuk oluyor
Ya da o an hijyenik değilim!

Belki fotoğrafçıdadır suç
Fakat onun işi de güç
Rötuş atsa da negatif sonuç
Anladım ki enerjik değilim!

Ali Rıza der ki, aldırmam
En fazla altı, oniki yaptırmam
Zaten sütçüyüm, şöhrete yanaşmam
Neticede alerjik değilim!

(Şair, fobisi yüzünden hiçbir yere vesikalık fotoğraf vermemiş ve hiç resmi belge sahibi olmamıştır.)

Damla Güvenç adlı ev kızının beyaz atlı prens efsanesi için yazdığı şiirdir:

Acaba var mıdır öyle bir zat
Şimşek gibi gelir mi beyaz at
Kimseye bahsedemediğim bu maruzat
Aklımı fikrimi kemirir durur!

Bir gece atıyla odama dalar mı
Prens beni prenses yapar mı
O at ikimi birden taşır mı
Soruları benliğimi kemirir durur!

Damla emin, gelecek prens
Hayırlı olacak bu trans
Prensim bana getirecek esans
Hayali beynimi kemirir durur!

S. Gürpınar

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.